

***Pozdrav evangelického faráře Martina T. Zikmunda
při odhalování památníku parašutistů ze skupiny Silver A,
kteří padli za naši svobodu v létě 1942***

Vážené shromáždění, dovoluji Vám pozdravit jménem Poděbradského seniorátu Českobratrské církve evangelické.

I církev chová úctu k mužům, kteří položili svůj život za svobodu naší vlasti - a to i přesto, že Kristovo evangelium vybízí k nenásilí. Jsou situace, kdy z lásky k bližnímu je třeba se bránit i železem, jak se vyjádřil T. G. Masaryk, když o této otázce v Jasné Poljaně debatoval s ruským spisovatelem Lvem Nikolajevičem Tolstým. Ten totiž – jakkoli vynikající literát – razil pofidérní zásadu, že zlému se odporovat nemá.

V odboji proti Třetí říši bylo nikoli náhodou zapojeno nespočet křesťanů, dokonce čelních křesťanů, mnozí z nich s pověstí svatosti. Abych zmínil aspoň některé: byla to také polská katolička a pozdější blízká přítelkyně Jana Pavla II. Wanda Poltavská, německý evangelický pastor a vlivný teolog Dietrich Bonhoeffer či český evangelík a tajemník Akademické Ymky Jaroslav Šimsa. Všichni tři zakusili neskutečné utrpení v koncentračním táboře, Poltavská absolvovala hrůzné medicínské „pokusy“ na svém vlastním těle a jen zázrakem přežila, Bonhoeffer za svou účast na nezdařeném atentátu na Hitlera byl těsně před koncem války na zvláštní rozkaz Himmlerův popraven, Šimsa zemřel na následky nákazy skvrnitým tyfem od židovského chlapce, jemuž v jeho posledních dnech pomáhal.

Snad vůbec největší evangelický teolog 20. století Švýcar Karl Barth, který byl znám svou soustředěností na dogmatiku, která se mnohým mohla jevit jako vzdálená reálnému světu a jeho problémům, poslal v roce 1938 v době mnichovské krize svému českému kolegovi Josefu Luklu Hromádkovi do Prahy v podstatě otevřený dopis, v němž volal k ozbrojenému odporu vůči nacismu a doslova napsal: „Každý český voják, který bude bojovat a trpět, učiní to i pro nás a – pravím to dnes bez výhrady – učiní to i pro církev Kristovu, která by jinak v mlhovině hitlerů a mussoliniů musela propadnout směšnosti nebo vyhlazení.“ A vyzval v něm Čechy jako „potomky starých husitů, aby ukázali změkčilé Evropě, že ještě existují muži“...Jsem přesvědčen, že právě tuto ukázkou i „zakázku“ příkladně naplnili čeští vojáci ze skupiny Silver A, kteří svými hrdinskými činy sjednali české věci a evropskému humanismu ve světě znovu respekt. Jejich dědictví a jejich oběť zůstává pro nás výzvou, abychom v jiné době a v jiných souvislostech byli ochotni a svolni k činům třebaže menších rozměrů, ale týčž motivů – ve jménu Nejvyššího Dobra, k němuž z té či oné strany všichni vzhlížíme.

Čest památce těch, kteří zahynuli pro naši svobodu. Čest památce parašutistům ze skupiny Silver A!

Martin T. Zikmund
Evangelický farář libický a administrátor velenický
zástupce seniorátního výboru Poděbradského seniorátu
Senice, 16. červen 2012